

PRVI KORAKI

OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

10.01.2014

PRVI KORAKI

OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

2011

KAZALO

PRIJATELJSTVO	4
RAD IMAM	4
DIHURČEK	5
KAM GRE TA SVET	6
ŠOLA	6
ČEBELICA	7
DOMA JE NAJLEPŠE	8
SNEŽAKOVA DOGODIVŠČINA	9
O KUŽKU	11
RIBA V SANJAH	11
ŠTIRI MIŠKE	11
MOJ NERO	12
NAVIHANKA	12
ROŽA	12
JAZ – MALI POTEPUH	13
BOLEZEN	13
OBLAČEK	13
POMLAD	14
ZEMLJA	14
MAVRICA	15
MOJA MAMI	16
AVTO	16
DEŽEK PADA CELE DNI	18
MUHA	18
ZAKLAD	18
MAMA	19
JAZ, ČAROVNICA	19
TRAMPOLIN	19
MORJE	20
PESEM	20
TAM	22

SANJE	22
LE KAKO BI BILO	23
VELIKI DIRENDAJ	23
SREČA	25
V VSE SMERI	25
PROSTOVOLJEC	26
OGLEDALO	26
ŽALOST	28
NI VSE ZLATO	28
RADOST ZADNJEGA VEČERA	29
ČRNA GOSPA	31
HITI POČASI	32
ČAS	32
ZVEZDIN UTRINEK	33
ZELENA POŠAST	33
UPANJE	35

Matija Vuletič, 9. a

PRIJATELJSTVO

Prijatelj je angel,
ki te varuje
in ti stoji ob strani,
ti briše solze,
ko te boli srce.
Zato nikoli ne pozabi takšnega
prijatelja.
Naj živi prijateljstvo tako dolgo,
kot živiš ti.
In ne pozabi:
prijateljstvo je dar,
ki ga potrebuješ.

Lia Gajšek, 7. a

RAD IMAM ...

Rad imam sonce, ko vzhaja,
in brata, čeprav mi nagaja,
babico, ko mi zgodbe pripoveduje,
in morje, po katerem barčica pluje,
čokolado, s katero se sladkam,
prijatelje, s katerimi se rad igram,
očka, ko odkrivava nove stvari,
im mamico, ko s poljubčkom mi lahko
noč zaželi.

Anej Loboda, 5. a

DIHURČEK

Ne muce, ne kužka
nisem hotel,
»Hočem dihurja!«
dejal sem vesel.

Mi pravita starša:
»To pa že ne,
dihur poredna
smrdljiva je zver!«

»Ne, ne,
dihurje sem videl
igrive, vesele,
zato so se mi te
živalce zahotele.«

Obljubljal, da
čistil in hranil
ga bom,
da vedno moj bo idol.

Glej ga no šmenta,
uresničil se sen,
v hiši pojavi
dihurček se bel - Cime vesel.

Teka po hiši,
igra se veselo,
vsaki kot najde,
za posledice mu je vseeno.

Se sklene,
da naredi se mu dom,
tako bomo vsi srečni -
mi in on.

Žan Turk, 7. b

KAM GRE TA SVET

Kam gre ta svet
v črno grozo odet?
Kjer časi niso tisti,
ko bili smo istih misli.

Vsem nekam se mudi,
nihče več ne postoji,
da pogledal bi drugega
in zazrl se mu v oči.

Vsi smo odtujeni,
nikjer več zaželeni,
saj nihče več ne poskrbi
za tistega, ki trpi.

Jaz pa dan za dnem
sprušujem se,
kam ta svet pelje me.

Anja Draškovič, 9. b

ŠOLA

Naša šola že enaintrideset let stoji.
Cel čas se uči in nekdo misli,
da se v njej dogajajo dolgočasne stvari.
Šola pa se le slabih učencev boji
in jo zaradi njih glava boli.

Robert Babič, 4. b

ČEBELICA

Čebelica bi rada med kupila,
le kje je medena sladka trgovina?
Čmrlja vpraša:
»Kje je naša paša?«
Čmrlj ji odgovori:
»Tam ob reki Dravi,
travnik je ta pravi.«

Leti, leti čebelica,
pozdravi jo marjetica.
»Pridi, sladkega medu si naberi.«
Čebelica k marjetici leti
in si kosilo za nič cekinov naredi.

Daša Mogu, 4. a

Lara Maher, 7. a

DOMA JE NAJLEPŠE

Doma je najlepše,
doma je toplo,
doma imam muco,
ki mijavka lepo.

Doma imam kužka,
ki laja glasno,
zraven pa putke,
ki jajčka neso.

Doma imam očka
in mamico tudi,
oba sta prijazna,
imata me rada, pomagata mi.

Sara Rosalia Gutschi, 3. a

Brina Hren, 5. b

SNEŽAKOVA DOGODIVŠČINA

Joj, snežak, glej oblak,
iz njega bo snežilo
in se veselilo.

Joj, snežak, glej oblak!

Otroci veseli
te bodo objeli,
s teboj se bodo igrali
in se smejali.

Žalostni te bodo zapustili
in doma mislili,
kdaj te bodo spet videli.

Sara Rosalia Gutschi in Neja Veit, 3. a

Sarah Ines Rakuš, 5. a

Glorija Kumer, 6. b

O KUŽKU

Kuža mali je spoznal,
da se ne bo več igral.
Spustil se je na toplo travo
in se jokal kar čez mamino glavo.
Mama pogleda ga v oči in reče:
»Prav nič solzic ti ne toči!«
Kuža je tako spoznal,
da brez joka je tudi prav.

Vita Koren, 1. a

RIBA V SANJAH

Riba lepa, res si lepa,
kako lepa si v sanjah!
Srečo prinesla mi boš zdaj.
Po dolgem času tvoje luske,
lepe kot so bleščeče luske,
bodo lepe zdaj za vedno.

Matija Papdi, 1. b

ŠTIRI MIŠKE

Miške male so čolniček iskale.
Skozi travo, skozi slap,
vlekle so ga tja do mlak.
Vpraša jih boter čriček,
če tudi on sme v čolniček.
Pa so rekle: »Smeš, če boš pel,
da izlet bo prav vesel.«

Sara Arnuš, 2. a

MOJ NERO

Kuža Nero – ena, dve, tri,
kam se ti tako mudi?
Saj sem jaz le punčka mala,
ki bi rada se igrala.

Kuža Nero – ena, dve, tri,
se ti na sprehod mudi?
Jaz bi te peljala tja,
kjer je tvoja mamica doma.

Kuža Nero – ena, dve, tri,
zdaj pri mamici si ti.
Tu lepo se pocrkľaj,
potem pa lepo nazaj
in se z mano poigraj.

Naja Fridl, 1. a

NAVIHANKA

Tam pri kanali
so psički orali,
so psičke izpregli
in mucke vpregli.

Žiga Arnuš, 2. a

ROŽA

Roža mala,
kaj si nam pripeljala?
Pripeljala si
lepe mirne dni.

Monja Sabotin, 3. a

JAZ – MALI POTEPUH

Jaz – mali potepuh – se rada potepam pri babici,
jaz – mali potepuh – se rada potepam v toplicah,
jaz – mali potepuh – se rada potepam po trgovini,
jaz – mali potepuh – pa se najraje potepam doma.

Alja Rozman, 3. b

BOLEZEN

Ko bolna sem bila,
sem se s prehladom in vročino
pod odejo zvijala.
Ta vročina, ta prehlad!
Odpravljam se že spat.
Topel čaj se mi prileže,
potem se hitro pod odejo uležem
in sladko zaspim.
Ko se zjutraj prebudim, nič vročine,
nič prehlada,
temperatura je že prava.

Maša Sarič, 3. b

OBLAČEK

Oblaček, oblaček,
ti nam povej!
Si videl? Si slišal?
Kje je zvezda, povej!
Oblaček, oblaček,
našel si jo!
Zato ti dam
prelepo lunico.

Jana Sever, 3. a

POMLAD

Zvonček zazvoni
cin, cin, cin, cin cin, cin,
ptički mu pomagajo,
saj lepo peti znajo.

Tudi trobentica se zbudi
in prav lepo zatrobi.
Trobi, trobi na ves glas,
ptički pa pojejo v en glas.

Ina Skaza, 3. b

ZEMLJA

Zemlja je naša za ves svet,
dobra je kot med.
Ker onesnažili smo jo,
rabi prijazne ljudi, da jo očistijo.
Zato prijazni bodimo
in Zemlji pomagajmo,
da jo v dobro stanje spet obudimo.

Žiga Godicelj, 4. b

Urška Uhan, 7. a

Aldina Clarisa Ban, 4. a

MAVRICA

Kadar sije sonce
in dežek rosi,
mavrica se obudi.

Ko se dežek posuši
in sonce se poskrije,
mavrice več ni.

Za oblake se je skrila,
svoje barve je zgubila.

Klara Milošič, 3. b

Jing Lin, 8. a

MOJA MAMI

Moja mami je kakor sonček,
srček njen je zlat.
Zvečer mi pravljico prebere
in nato grem spat.

Solze mi obriše
in me pomiri,
da sem spet dobre volje
in čisto brez skrbi.

Maja mami, draga mami,
naj povem ti, da rada te imam.

Ina Gaiser, 4. b

AVTO

Avto pelje se po cesti,
po tej cesti iz veselja,
do neznanega planeta,
tja, kjer avti ožive.

Tam avtomobili se igrajo,
formule divjajo,
po velikem tem planetu,
vse se vozi po parketu.

Ko noč prekrije cel planet,
avti grejo spat v klet.
Dan je dolg, noč je kratka,
vsaka cesta tam je gladka.

Vid Žirovnik, 4. b

Nino Kovač, 9. a

DEŽEK PADA CELE DNI

Dežek pada cele dni,
še poleti nam grozi.
Ko se sonce razjezi,
točo pošlje nad ljudi.
Toča huda stvarca je,
saj uniči nam polje.
Res da brez dežja ne gre,
a toče nam treba ni.

Brina Hren, 5. b

MUHA

Je muha priletela,
se v mrežo pajkovo ujela.
Pikapolonica prileti,
se nasmeje in že je več ni.

Pajek pride,
to je huda stvar,
muha krene v paničen napad.
Tam pa le še eno noč je preživela,
saj je v pajkova usta priletela.

Brina Hren, 5. b

ZAKLAD

Na podstrešju stara skrinja
s sivim prahom je pokrita,
v pajčevino vsa ovita.
Na pokrovu rože bele,
modre, rdeče so zbledele.

Kaja Horvat, 5. a

MAMA

Moja mami je kakor sonček, ki varuje me,
a nikoli ne krega se.
Me rada ima od srca,
imam jo najraje, ker je moja mamica.

Tajda Ljubec, 5. b

JAZ, ČAROVNICA

Sem mala čarovnica Maja.
Kdor me ne uboga, ga šiba lovi,
kdor me uboga, ga sladkarije zasujejo.
Hubabuba – sladkarij več ni –
vsak otrok en bonbon dobi.
Hubabuba – dan se s polno čarovnije konča.

Maja Rihtarič, 5. b

TRAMPOLIN

Skozi okno gledam
tu in tam posedam.
Bolj kot sedem snežnih zim
zdaj pogrešam trampolin.
Zunaj zima brez snega,
veter brije brez meja.
Daleč, daleč je poletje,
rožice in ptičje petje.
Zdaj lahko le zamižim
in že sanjam, da letim.

Marko Sarič, 5. a

MORJE

Ob morju sedim
in še ne spim.
Poslušam valove,
ki odganjajo strahove.
Luna na obzorju,
odsevi v morju.
Škržati pojo
in me uspavajo.

Luka Travnikar Preac, 5. a

PESEM

Pesem je težko napisati,
kaj šele narisati.
Zraven lista s podporo roke sediš,
misliš, misliš in – zaspíš.
Ko pa se zbudiš,
vidiš, da je pozno.
Saj to je grozno!
Eh, jutri bom nadaljeval,
zdaj pa bom kar zaspal.

Klara Kolednik, 5. a

Marko Sarič, 5. a

Vida Julija Janžekovič, 6. b

TAM

Tam na trati rastejo cvetlice,
tam v gorah voda žubori,
tam v hiši otroci se igrajo,
tam na njivi kmetje garajo.

Tam na paši pastirci pojo,
tam v mestu ljudje hite sem ter tja.
Na koncu pa nekaj je tam,
toda kaj, tega ne povem vam.

Vida Julija Janžekovič, 6. b

SANJE

Moje sanje so mogočne,
kako bom slavna,
na odru pela
in močan aplavz požela.

Naenkrat pa vse to
izgine in slabe sanje
mi začnejo mešati glavo.
Sama sprehajam se po
mračni ulici in v strahu
oziram se naokrog.

Končno le zbudim se,
s pogledom premerim celo sobo,
da vem, da varna sem,
nato pa spet utonem v spanec.

Vida Julija Janžekovič, 6. b

LE KAKO BI BILO...

Le kako bi bilo,
če bi mačke govorile?
Lepo! Z njimi bi se tudi
mi pogovarjali.

Le kako bi bilo,
če bi veverice bile naše sosede?
Lepo! Prišle bi
k nam na čajanko.

Le kako bi bilo,
če svinčniki bi sami pisali?
Lepo! Pisali bi nam
domače naloge.

Melani Fajt, 6. b

VELIKI DIRENDAJ

V mestu Dežela vedno vlada direndaj,
ampak nikoli bolj kot za 27. maj.
Takrat se kuharice napokajo
in hiše popokajo,
takrat družine slikice lepijo
in si z veseljem prste polepijo,
takrat ptice rjovijo
in polži ponorijo,
takrat šole izginejo
in potrebščine poniknejo.

Kaj je ta skrivnostni 27. maj?
To je veliki direndaj.

Žan Molnar, 6. a

Nika Bratušek, 2. a

Rok Resnik, 9. b

SREČA

Ko se zdi, da do nje
ni prave poti, se ravno
takrat lahko zgodi,
da nekdo na loteriji
glavno nagrado dobi.

Takrat začneš verjeti,
a te razočara spet in spet.
Včasih pride, a takoj zatem
ponovno hitro odide,
te užali in razjezi, kadar je ni.

O njej sanjamo vsi
cele dneve in noči,
pri tem pa pozabljamo
na prave stvari.
Gledamo desno, gledamo levo,
če morda bo prišla,
na naša vrata potrkala.

Ko se zbudiš, ugotoviš,
da sreče morda sploh ne želiš,
ker čakati na njo
je večkrat pretežko.

Lara Maher, 7. a

V VSE SMERI

Poglej v nebo, zasmey se močno.
Poglej v tla, tvoj obraz naj nasmešek ima.
Levo in desno, na vse strani,
spomni se, da le enkrat se živi.
Živi srečno, vse do konca dni,
ostani, kakršen si in ne dovoli,
da te kaj spremeni.

Nuša Markež, 7. b

PROSTOVOLJEC

Tam, kjer rabi se pomoč,
prostovoljec je navzoč.
Ponosen je na svoje delo,
rad odzove se apelu.

Ko pomaga, vedno zmaga,
pazi le, da ne omaga.
Bi moralo biti sveto
vsem ljudem na svetu
pomagati sočloveku.

Tosja Požar, 7. b

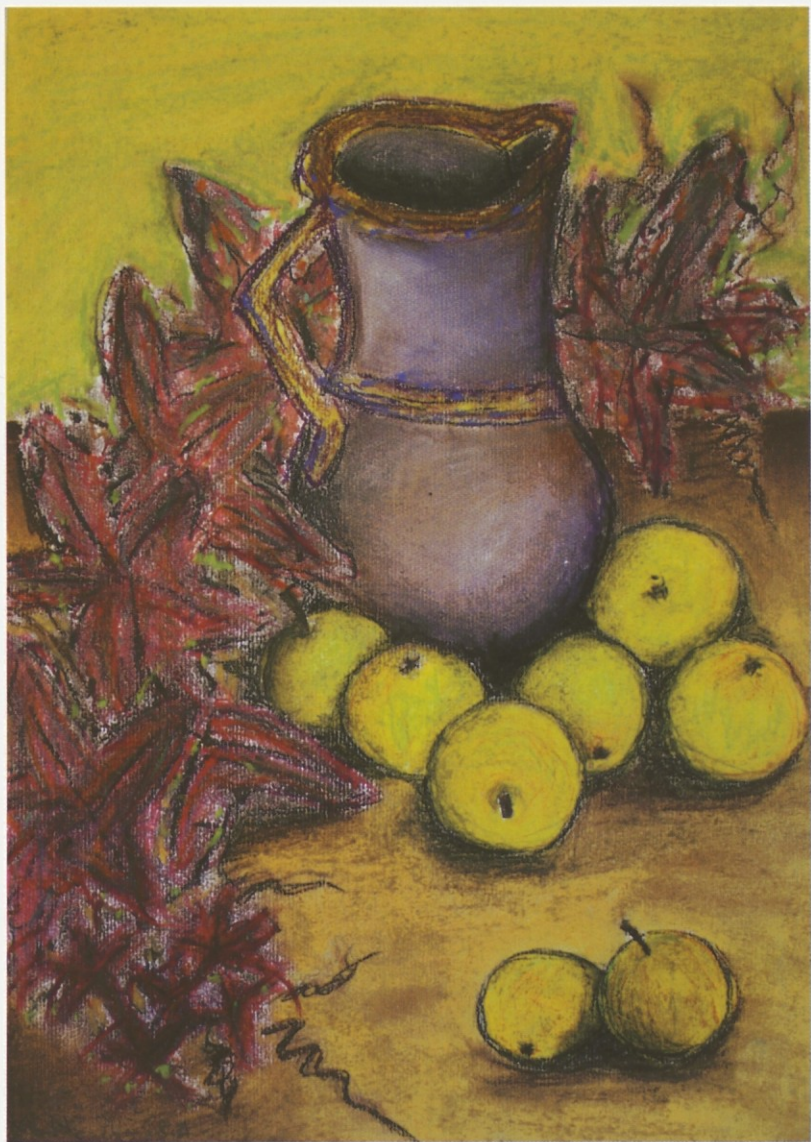

OGLEDALO

Kupili smo ogledalo,
poglej, v njem pa je budalo.
Bulji v mene in se pači
in se tako kot jaz oblači.

Ogledalo bom vrnila,
rajši drugo bom kupila.
Tako brez napake,
da ne gledam več te spake.

Tosja Požar, 7. b

Aljaž Puž, 9. a

ŽALOST

Zakaj ta otrok joče?
Le kaj hoče?
Hoče samo ljubezen in toplino,
hoče staro dobro domovino!
V vojni izgubil je očeta,
le kaj se mu sedaj v glavi prepleta?
Sedaj sam na ulici trpi,
po sreči in miru hrepeni.

Maša Štebih, 9. b

NI VSE ZLATO

Ni vse zlato, kar se sveti -
to včasih težko je verjeti.
Pa vendar zapomni si to,
da v bogastvu ljubezen iskati je slabo.

Išči takšnega človeka,
ki v življenju nič mu ni prepreka.
Zato poslušaj, kaj ta pesem govori,
in ljubezen išči med poštenimi ljudmi.

Maša Štebih, 9. b

RADOST ZADNJEGA VEČERA

Tiha soba, nič življenja,
samo tiho, brez trpljenja,
leži na postelji leseni
otrok brez smehljaja.

Hlad je v sobi, ni topline,
sam je žarek mesečine,
na obraz mu sveti
tej siroti bolečine.

Rjuha bela, ledeni mraz,
pokaže mrtvi otroški se obraz.
Mati sede, srce razbija,
solze lije, pogled na dete jo ubija.

Huda, trda je bolezen,
ne pomaga božja ti ljubezen.
Dete mrtvo v sen zaplava
in smehljaje proti nebu plava.

Boli srce, žalost kaže,
joče mati, nič ne laže.
»Kaj bilo je tega treba?«
sprahuje sebe in premleva.

Sonce vstane, črno sveti,
ptice nehale so peti,
sonce sveti na obraz,
detetov obraz odseva mraz.

Leži na postelji cela blede,
boža ga in mirno gleda.
Objame nežna jo toplina,
mehka, nečloveško fina.

Tečaji vrat, vse je mirno,
škipajo tiho in obširno.
Vstopi mati in pristopi
počasi k postelji leseni.

Solza neha, mraz – toplina,
soba svetla – sončna mesečina.
Srce ogreje se in pravi:
»Mati, rad te imam!«

Tiho sliši, čuti.
Besede pikajo srce
in ona ve,
da dete dobilo je peruti.

Aljaž Puž, 9. a

Anja Draškovič, 9. b

ČRNA GOSPA

Tam v kotu ulice sedi
deklica s črnimi očmi,
tiho gleda vse ljudi,
ki mimo nje so šli.

Lačna, premražena in žejna
v strahu tam sedi,
čaka črno to gospo,
ki za petami ji preži.

Iz sirotišnice, sirota,
pobegnila je v življenje,
vidi, da to bila je velika zmota,
saj tukaj je samo trpljenje.

Zima neusmiljena prišla,
snežinke padajo z neba,
sapa topla mraz postane,
dekletce roko v roko mane.

Ne pomaga ji obleka,
bosa noga ji tiči
v kupu snega
že tri dni.

Gospa s črno preobleko
vzame jo pod topel plašč,
dekletce je odprla veko,
toplota pa zamenja mraz.

Skupaj se dvigneta v nebo,
gleda deklica nazaj,
vidi siroto premraženo
in vpraša, kaj je z njo.

Gospa nasmeh ji podari,
nič ne reče,
deklica se v jok spusti,
saj sirote ni moč več videti.

Aljaž Puž, 9. a

HITI POČASI

Takšni smo ljudje vsi,
da mar nam ni za druge ljudi.
Vsak ima svoje skrbi,
vsak svojo pot hiti.

Drug drugega ne vidimo,
ko zjutraj se razidemo.
Hitimo iz dneva v dan,
da uresničimo svoj san.

Kdaj uresničil boš svoj san?
Kdaj prišel bo zate dan?
Življenje polno je zarot,
zato hiti počasi svojo pot.

Maša Štebih, 9. b

ČAS

Čas zaceli vse rane,
ki bile so od ljubezni dane.
Čas pomaga ti živeti,
čeprav moraš marsikaj preboleti.

Čas je tisti, ki te pusti,
da v miru rešiš vse skrbi.
Čas odnesel ti bo vse laži,
ki v življenju deležen si jih ti.

Kdaj prišel bo tisti čas,
ko v miru počival bo vsak od nas?
Kdaj prišel z neba bo glas,
ki rekel bo: »Zdaj je čas.«

Maša Štebih, 9. b

ZVEZDIN UTRINEK

Ko zvezdin utrinek nebo preleti,
si vsak človek na zemlji kaj zaželi.

Želje so dolge in kratke,
grenke in sladke,
o življenju in zdravju,
o družini in ljubezni.

Vsaka želja je drugačna,
nobeni ni enoznačna,
za vsako dušo narejena po meri
tako, da nihče se ne cmeri.

Lučka Marija Neudauer, 9. b

ZELENA POŠAST

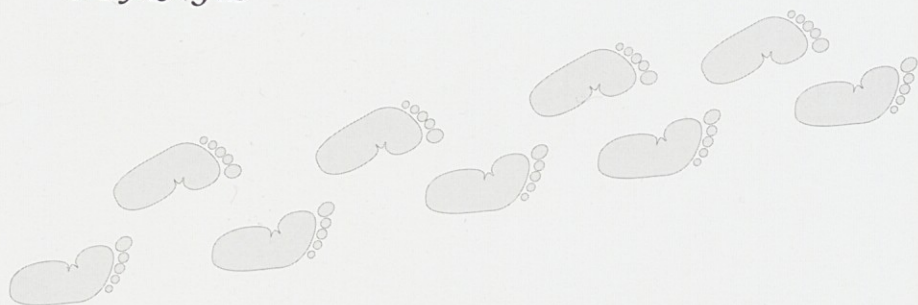
Jakec prestrašen sredi noči
zaradi čudnih zvokov se prebudi.
Zre v omaro in ne more verjeti očem,
ko pred njim se pokaže spaček zelen.
Pošast ga gleda z velikimi očmi,
Jakca grozen srh spreleti.
Zdaj, zdaj ga zgrabi, a on se ne da,
hitro z vsem glasom zakriči: »Mamica!«.
Mama v sobo priteče,
pošast se nazaj v omaro zateče.
Jakec počasi se umiri
in v maminem naročju sladko nazaj zaspi.

Lučka Marija Neudauer, 9. b

Nino Kovač, 9. a

UPANJE

Ko si žalosten in sam,
tej grozi sveta vdan,
tista lučka v tvoji duši,
ves ta okruten svet poruši.

A zapomni si to,
da nikoli ni tako hudo,
da obupati vredno bi bilo,
čeprav včasih se ti zdi,
da druge rešitve ni.

Rešitev vedno najde se
zate in za vse –
vse ljudi sveta,
tudi tistega,
ki drugačno barvo kože ima.

Anja Draškovič, 9. b

Odgovorna urednica:

Diana Bohak Sabath

Pesmi zbrale in uredile:

Alenka Zenunović, Renata Debeljak

Mentorica likovnih ustvarjalcev:

Lea Kralj

Grafično oblikovanje:

Peter Majcen

Založila in izdala:

Osnovna šola Olge Meglič Ptuj

Tiskanje:

M.A.M. d.o.o.

Naklada:

300 izvodov

V Ptuj, februarja 2011

Domoznanski oddelek

KNJIZNICA IVANA POTRČA PTUJ

PRVI koraki
2011

35868/2011

070.48:37(497.4Ptuj)

6011470

COBISS •

